

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 1232

Doknr.
565072

Dato
09-06-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 21. april 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (B 93) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 2:

Vil ministeren fremlægge ministeriets beregninger af, hvor meget en landsdækkende transportordning til fritidsaktiviteter for borgere med demens vil koste, og vil ministeren kommentere forskellen på ministerens beregninger og de beregninger, som fremgår af evalueringsrapporten af forsøgsordningen med befordring af mennesker med en demensdiagnose?

Svar:

Der lægges til grund for besvarelsen, at spørger henviser til en landsdækkende transportordning til fritidsaktiviteter for borgere med demens, som bor i eget hjem, som det fremgår af beslutningsforslag B 93.

Til brug for ministeriets beregninger af de skønnede omkostninger til implementering af en landsdækkende transportordning til fritidsaktiviteter for borgere med demens er der taget udgangspunkt i beregningsforudsætningerne, der fremgår af evalueringen af Sundhedsstyrelsens forsøgsordning med befordring af mennesker med en demensdiagnose.

De årlige omkostninger forbundet med udbredelse af ordningen i hele landet vil afhænge af flere forhold. Det handler om andelen af målgruppen, der anvender ordningen og omkostningerne til befordring pr. borger samt niveauet, der lægges til grund for ordningen.

En scenarieberegning i evalueringen estimerer, at det vil koste mellem 2,3 mio. kr. og 8,2 mio. kr. årligt at udbrede befordringsordningen til hele landet. De to beløb viser yderpunkterne i intervallet baseret på beregningsforudsætninger fra evalueringen af forsøgsordningen. Beregningen af de 2,3 mio. kr. årligt tager afsæt i, at 7 pct. af målgruppen gør brug af ordningen, og udgiftsniveauet baseres på udgifterne i kommunen med det laveste udgiftsniveau. I den anden ende af spektret tager beregningen af de 8,2 mio. kr. årligt afsæt i, at 12 pct. af målgruppen anvender ordningen, og udgiftsniveauet baseres på udgifterne i kommunen med det højeste udgiftsniveau.

Der er dog flere væsentlige forbehold for dette omkostningsinterval. Estimerne er baseret på omkostninger og anvendelse af befordringsordningen i en

periode, hvor COVID-19 har hæmmet mulighederne for at deltage i fritidsaktiviteter og sociale aktiviteter. Jeg hæfter mig derfor også ved, at evalueringen påpeger, at både andelen af målgruppen, der har anvendt ordningen, og omkostning pr. borger formentligt er underestimeret som følge af situationen med COVID-19. Det er forventeligt, at flere borgere i målgruppen ville anvende ordningen og bruge den oftere, hvis fritidsaktiviteter og sociale aktiviteter havde været mere tilgængelige. Evalueringen påpeger endvidere, at andelen af målgruppen, der anvender ordningen, forventeligt vil blive højere over tid, hvis ordningen forankres, og kendskabet til ordningen kontinuerligt udbredes blandt målgruppen. Herved vil omkostningerne for kommunerne forventeligt stige.

Det forventes derfor, at der skal tages højde for en større anvendelsesgrad i målgruppen. En anvendelsesgrad på 20-30 pct. af målgruppen forventes mere realistisk. I så fald vil udbredelsen af ordningen til hele landet koste 14-20 mio. kr., hvis der i øvrigt tages udgangspunkt i evalueringens beregningsforudsætninger og en forventning om et serviceniveau på højde med niveauet i kommunerne med det højeste serviceniveau. Og såfremt 50 pct. af målgruppen gør brug af ordningen, skønnes udgifterne til udbredelse at koste op mod 34 mio. kr. årligt. Skønnene baseres på evalueringens beregningsforudsætninger, som afspejler, at kommunerne selv har kunnet påvirke serviceniveauet i ordningen.

Det bemærkes, at ovenstående skøn udelukkende afspejler, hvad selve befordringsordningen vil koste ved en udbredelse af ordningen til henholdsvis 20-30 pct. af målgruppen og 50 pct. af målgruppen. Såfremt ordningen lovfæstes og medfører nye forpligtelser for kommunerne, skal kommunerne kompenseres økonomisk herfor i overensstemmelse med DUT-princippet. Udgifterne til en landsdækkende transportordning til mennesker med demens må samlet set forventes højere end ovenstående skøn. Det skyldes, at der i så fald også må forventes omkostninger til administration i såvel kommuner som klagesystem.

Med venlig hilsen
Astrid Krag